KURAYZA OĞULLARINA UYGULANAN TEVRAT'IN HÜK MÜ DÜR (4)

(...dünden devam)

Rivayetin doğruluğu var sayılsa bile bu olayı bir katliam saymak doğru değildir. Bu, misliyle mukabeledir. Çünkü bu Yahûdî ka-bîlesi, Müslümanların müttefiki idiler. Saldırgan yabancı güçlere karşı Müslümanlarla birlikte Medine'yi savunacakları hususunda Müslümanlarla ittifak yapmışlardı. Kendilerinden önce sözlerinde durmayan Kaynuka ve Nadir Oğullarının sürgün edilmiş olmalarından da ibret almamış, onlardan çok daha büyük bir hıyanet içine girerek, Müslümanları tamamen imha etmek üzere gelen birleşik müşrik ordusuyla birleşmişlerdi. Eğer savaşta öteki taraf galip gelseydi, Müslüman erkekler kesin olarak öldürülecek, çocukları ve kadınları esir edilecekti. Hıyanetin cezası ölümdür. Yapılan suçu dengiyle cezalandırmak adalete uygundur.

Kesin kanaatime göre Peygamberin tutsakları öldürdüğü hakkındaki âyetin ifadesiyle bağdaşmayan rivayet doğru değildir. Doğru olduğu farz edilse bile bu karar, Tevrat'ın hükmüdür. Herhalde bu ka-rarı veren Sa'd, Tevrat'ın bu konudaki hükmünü biliyordu. Peygamber'in ona:
"Sen Allah'ın hükmüyle hükmettin!"
demesi de Sa'd'ın hükmünün, Tevrat'a dayandığını gösterir.

Şimdi bu konuda Tevrat'ın hükmünü gözden geçirelim: *"Bir şehre karşı cenk etmek için ona yaklaştığın zaman, onu barışıklığa çağıracaksın. Ve vaki olacak ki eğer sana sulh cevabı verirse ve kapılarını sana açarsa, içinde bulunan bütün kavm sana angaryacı (esir, köle) olacaklar ve sana kulluk edecekler. Ve eğer seninle musâlâha etmeyip cenk etmek isterse o zaman onu kuşatacaksın ve Allah'ın Rab onu senin eline verdiği zaman, onun her erkeğini kılıçtan geçireceksin; ancak kadınları ve çocukları ve hayvanları ve şehirde olan her şeyi, bütün malını kendin için çapul edeceksin..."* (Tesniye: 20. bab).

Kurayza Oğullarına uygulandığı rivayet edilen hüküm, işte Tevrat'ın bu hükmüdür. Bir kavme, kendi mukaddes kitaplarının hükmünü uygulamak, zulüm değil, adalettir.

(devamı yarın..)